

Offeret paa samme Maade, som de andre smaa Ydelsor, skulde gaae over til en fast Afgift. Det overraskede mig vel ikke at høre denne Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, thi jeg mindes at have hørt den tidligere, ikke een, men flere Gange, men desuagtet glædede det mig at høre den paany. Efter min Opfattelse vil det være noget af det Uhelbigste, vi kunne tænke os, hvis saaledes Offeret blev afløst, fast bestemt ved en anden Afgift. Jeg veed vel, at det fleer nu og da paa enkelte Steder, og at det kan fleer, men jeg har altid anseet det for høist uhelbigt. Jeg hørte, da den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sidst havde Ordet, at han fandt det stødende, upassende eller uskjønt, hvilket Ord det var, han brugte, at see Menighedens gaae op og lægge — som han sagde — disse Skillinger paa Alteret. Om Smag og Behag kan man ikke disputere; naar den ærede Rigsdagsmand finder det uskjønt, da er der Andre, der finde det skjønt; der staaer altsaa den ene Anskuelse imod den anden, og det er vanskeligt at afgjøre af Smagshensyn, hvilken der er den meest berettigede. Dernæst talte den ærede Rigsdagsmand om, at naar saa Præsten kommer hjem, har han at eftersee, hvem der har glemt at ofre, og hvem der har offeret for Lidet; Præsten kan maaskee gjøre det, men han har ikke at gjøre det og behøver ikke at gjøre det, og de, der saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Scherning), som ogsaa den ærede Minister og jeg og flere Andre holde paa Offeret i dets rette og almindelige Betydning, føle sig naturligviis overbeviste om, at Præsten ikke gjør det; gjør han det, saa er det en Undtagelse — ja en sørgelig og sthy Undtagelse, men vi føle os forvissede om, at det hører til Undtagelserne. Offeret skal være og maa være aldeles frit — ja, jeg kan næsten sige, at Offer og Accidenter er den eneste rette præstelige Ydning; det er det, der bedst stemmer overeens med Skriftens Ord, at Den, der forkynder Ordet, skal ogsaa leve af Ordet; thi den øvrige præstelige Indtægt forekommer mig meget snarere at heds til Statens Embedsmand end til Kirkens Embedsmand. Dertil

kommer endnu, at jeg er overbevist om, at hvor Præsten virkelig er Præst, og hvor Menigheden virkelig er Menighed, og hvor der altsaa er et sandt kristeligt og kirkeligt Liv, der vil Offeret, selv om man affaaffer det og gjør det til en Præsteskat, dog lidt efter lidt vende tilbage. Der er en indre, en sjælelig Grund til, at disse Ydelsor ere blevne indførte; man kan forsøge at affaaffe dem, og de ville dog, hvor Betingelserne ere tilstede, atter indføre sig selv. Jeg skulde imidlertid ikke have opholdt mig saalænge ved dette Punkt, naar det ikke af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) og fra et Par andre Sider, der vistnok have større Indflydelse end jeg, var blevet omtalt, og jeg skulde dog ikke have opholdt mig derved, naar det ikke var, fordi jeg alligevel fandt mig opfordret til at erklære, at jeg nu kunde slutte mig til Loven, naagtet jeg tidligere havde udtalt, at jeg til det Yderste maatte bekæmpe en Lov som den foreliggende — men jeg antager, man vil mindes, hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa, at dengang var ikke alene Titelen, men ogsaa Indholdet væsentligt anderledes.

N. P. Hansen: Med Hensyn til Offeret skal jeg indrømme, at naar det er frivilligt, er det en naturlig Betaling og et naturligt Vederlag til Præsten. Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) fandt det upassende at frembære Høitidsofferet paa Alteret, saa forekommer det mig, at det er endnu mindre passende, at Barnebaab er en Handling, hvorfor der ogsaa bliver betalt paa Alteret. Jeg veed vel, at med Hensyn til denne Forretning er det ikke afgjort, hvad den skal koste, men den ærede Rigsdagsmand fastholdt dog, at der skulde betales for den, og det er det, jeg vil frigjøre denne Sag for, naar vi skulle røre ved den endelige Afgjørelse af hele dette Forhold, saa at den kan blive til en reen sacramental Handling, hvilket den bør være. Saa hellig denne Handling end er, kan det ikke bortraifoneres, at den nu er et Slags Handelsvare, da den jo ikke kan forrettes uden Betaling til Paagældende, og det er det, jeg vil frigjøre Kirken for.